

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 3.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

vitéz nagybányai Horthy István ravatalánál

Ezeréves történetünk hozzászoktathatott volna bennünket nemzetünknek és legjobbainknak, nagyjainknak sorstragédiájához. A történelem is egyensúlyra törekszik s ha valahol Európából kilengés volt, a magyar nemzet hősi áldozatával, tragédiájával egyenlítette ki, hozta helyre. Az élet maga is állandóan belső erkölcsi egyensúlyra törekszik s ha erkölcsi ellanyhulás, kilengés történt, nemzet legjobbainak, nagyjainak hősi áldozatával, sorstragédiájával hozatott helyre. A multból megszokhattuk tehát, de a jelen tragédia mégis mindig szívbemarkoló, lélek legmélyére ható.

Ezzel a fájdalommal, szívtörődöttséggel és lélekvarral állunk nagy halottunk: vitéz Horthy István kormányzóhelyettesünk koporsójánál.

A fájdalomtól megzavarodott értelmünkől nehéz kérdések tudnak ajkunkra: miért e kettős nemzeti tragédia? Mert vitéz Horthy István halála kettősen nemzeti csapás. A Horthy-család nemzeti kincs, erőforrás, reménység, biztosíték. Ha e családot tragédia éri, benne és általa az egész nemzetet éri. De vitéz Horthy István nem csak a Horthy családnak volt tagja, de a nemzet kormányzóhelyettese. Egészen különleges és vészes időkre nagy biztosítéknak s erőforrásnak szánt kormányzóhelyettese. Tragédiája másodszer ezért nagy nemzeti tragédia. Nem is tudunk rá hamar feleletet adni: miképpen pótolható?

Ami azonban legjobban megráz és emberi és alattvalói szívünkhöz legközelebb férközik: az az apának, anyának, árvának mélységes szomorúsága. Fiúk tragédiájából fakadó keserűség és szomorúság nagyságát emberfeletti erővel kell legyőzni, hogy mondhassák a szentírás szavait: „Az Ur adta, az Ur elvette, legyen érte áldott szent neve!” Emberfeletti erő kell ezt az áldozatot is a haza oltárára tenni, mondván: szolgáljon ez is a magyar haza javára, a magyar jövő kiesésére.

Lesujtottan, sötétbelátóan állunk nagy halottunk ravatala mellett. Emberi szívünk minden jósgával, részvételével és alattvalói hűségével a Horthy család körül.

Imádkozunk a halottért. Erőt esdünk az összetört szívekre. S midőn ezt a nagy áldozatot az ország minden fia odateszti a haza oltárára, alázattal imádkozza: „Balsors, akit régen tép, Hozzá víg esztendő! Megbűnhődte már e nép a multat s jövőndőt!”

Felkészülünk a békére

*A keszthelyi nyári tábor ünnepélyén elmondotta
dr. Patton János nécsi elnök*

Háborús, viharos idők vannak. Mindennap új harci események ejtik bámulatra a világot. Nyugtalanság, félelem zaklat fel minden kedélyt. A nagy offenzíva várásában él a világ. . . És mi eljöttünk ide Keszthelyre: *készülni a békére!*

Készülünk arra az időre, amikor tankok helyett ekék szántják majd megint az orosz földeket és egy édesanya se retteg azért, vajjon a régen várt táncrúlap megérkezik-e újra?

Mi itt mindnyájan, 20 elnök és 60 dékán, készülünk a békére és tanulunk a háborúból. Mert igaz, hogy a történclem az élet tanítómestere, a mi történelmünk pedig ma a háború, tehát tőle, belőle kell tanulnunk.

Tanulunk ezért a németektől, többéves küzdelemből kitarfást, önzetlenséget, kötelességteljesítést. Tanulunk a finnektől: a lélek felsőbbiségét. Mert miesoda nagyszerű példáját adták ennek, amikor az elmúlt években hazájuk egyik részét át kellett adniok a hódító oroszoknak. Bár a finn lakoságnak csak kevés idő állt rendelkezésére, mégis mit tettek? Inkább ott hagyták a vagyonukat, a bútorukat, de kimentek a temetőbe és a hősi halottaikat mind kiásták és magukkal vitték. Hosszú sorokban vonultak a társzekerek, rajta a hősi halottak és a nép szegényen utánuk, mert azt mondták, nem lehet, hogy azok, akik életüket áldozták a finn haza szabadságáért, szolgaföldben pihenjenek. Ezt a magasívelésű lelki nagyságot tanuljuk tőlük, mert igaz: halás nemzetek nem pusztulnak el soha.

Az elmúlt év májusában az újságok hozták, hogy Pétain, a francia államelnök Lourdes-ba ment. 150 év után először! 150 évig tartott, míg a hivatalos Franciaország tudomásul vette, hogy a Szűz Anya megjelent ott. Az egész világ Lourdes-ba zarándokolt már, de Franciaországnak egészen össze kellett törnie, hogy tudomásul vegye, hogy elhagyja: az Istent nem lehet kihagyni az életből. Az út visszafordult. És volt bátorságuk bevallani a tévedést.

Tanulni akarunk tőlük!

Befejezésül még csak egyet.

Nemrég a japán rádió közvetítést adott Európa számára. Többek között elmondotta a bemon-dó, hogy náluk is szokás gyűjteni a fronton küzdő katonák számára. És így történhetett meg, hogy az egyik katona a harc téren a gondosan elkészített csomagjában nem talált semmi mást, mint egy kis kavicsot. Mellette azonban egy levél volt, amelyben azt írta egy kis japán fiú, hogy ők olyan szegények, hogy semmit sem talált, amit nélkülözni tudtak volna és így ő elküldhette volna a fronton küzdő katonáknak. Ezért elment a császári palota elé, ahol a nép mindennap meghajol a császár felé és imádkozik a katonáért és onnan elhozta a mellélékelt kavicsot, amelyen állt a nép, amikor ő érte is imádkoztak és ezt most elküldi neki és kéri, őrizze meg a harcok végéig és amikor majd vége lesz a háborúnak, hozza megint vissza és vigye vissza a császári palota elé.

Azóta e kedves történet bejárta egész Japánt

és mindenki meghatódott a kis fiú találékony szeretetén.

Mi többet küldünk, többet adunk. Kurzusunk egész lényegét, célját, egy szent ígéretet, *hogy megalkottuk az imádság és munka itthoni, belső frontját.* Ezen a fronton dolgozunk most is három napig. Készülünk a békés munkára. Dolgozunk azokért is, akik értünk harcolnak. Dolgozunk azok helyett is, kik most nem a munkahelyeken izzadnak, hanem a frontokon véreznek. Pótolni akarjuk őket, ne legyen hiány, ne legyen majd sohasem zökkenő. F fiatalok vagyunk még, de az öregek komolyságával fogjuk fel a mai életet. Tudjuk, hogy hivatásunk van és ezt a hivatást nekünk kell egész lélekkel, a legnagyobb áldozatok árán is beteljesítenünk.

Ez a mi legényegyleti programunk. Régi, sokat járt, kipróbált út! Isten és ember együtt, szív és lélek, ima és munka összefogásában. Így teljesedik be a költő szava is:

Csak úgy virulhat újra szép honunk,

Ha mindnyájan dalolva dolgozunk. . .

És csak úgy lesz ismét boldog és nagy hazánk,

*Ha mi is mind léleklben nagyobbak leszünk,
mint egykor is valánk. . .*

Közösségi szellem

Az elmúlt század az egyéni szabadságnak, helyesebben mondva a *szabadosságnak*, végkifejlesztésben az egyén korlátokat túrni nem akaró törtetésének a százada volt. A: „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség!” jelszavainak hangoztatásával kezdődött, mindezt hirdetve, ígérve a jobbagyságba, szolgáltságba süllyedt tömegeknek. És végződött a szabad-elvűségnek, *liberalizmusnak* nevezett társadalmi életformával, mely a következő elv hangoztatásával és szolgáltatásával követelt trónt magának: „Aki bírja, marja!” Napjaink története ennek a szélsőségbe züllött liberális világszemléletnek homlok-egyenest ellenkező területe felé engett s messze kiengett az egyén megrendszabályozása és eltörpülő jogossága jegyében a közösségi szellem néha szélsőséges területe, a nagyközösség maradéktalan s hangtalan szolgálata felé.

A közösségi eszme, a közösség szolgálata isteni gondolat, isteni elv és isteni parancs az egész teremtett világ számára. Világos magyarázója, sorrend adója, példát bemutatója az evangéliumban és evangélium útján az evangéliumi Krisztus.

Mi „új nemesek”, kiket az Evangélium tanítása ereje s követése avatott nemesekké, örködve örködünk és vigyázzunk a *közösségi gondolat igazi jelentése*, tartalma, tiszta szolgálata és töretlen ereje felett. Krisztus valamikor korházakat fott, hogy kiverje az Ur templomából a kufárokat, kik a leg-szentebb helyet alkuszok házává züllesztették. Istennek Krisztus vérével megváltott és megszentelt nagy, drága temploma: az emberi közösség s ennek részünkre legdrágább és legszentebb része: *nemzetünk közössége*. Ha kell, fogjunk mi is kor-

bácsot kezünkbe, hogy nemzeti létünk, létezhetősé-
günk, jövőnk szent templomát: *nemzeti közössé-
günket* megtisztítsuk a közösségi gondolatot alku
tárgyává, üzleti váltópénzzé züllesztőktől.

De ezen első nemzeti közösségünk iránt tartozó
kötelességünkön kívül van még egy második is: *a
kisközösségek szolgálata*. Nem lehet egy egyént a
nemzet nagy testébe, a nagy nemzeti közösségbe
bekapcsolni úgy, hogy a kisebb közösségi köteleke-
ket feloldom, a kisebb közösségeket szétzüllesztsem,
a kisebb közösségből az egyént kiemelem. Nem le-
het egy egyént a legszentebb közösségből: *a család
közösségből* kiemelni s így beilleszteni próbálni a
legnagyobb közösségbe, a nemzet közösségébe. Nem
lehet egy egyént a természetszabta és érzületek ere-
jével vágyat, tradíciókkal megszentelt, munkával
gyümölcsöt hozott kisközösségekből való kiemelé-
ssel a legszélesebb területű s tízmilliókat magába-
foglaló nemzeti közösségbe úgy átültetni, hogy az
ott minden erőt, minden körülményt, minden tá-
maszt s az egész ember szívét, lelkét, szellemét be-
töltő minden hevületet megtaláljon ezek segítségé-
vel mennyiségben és minőségben termőképeségé-
nek maximumát adja. A természet létének első per-
cétől kezdve utolsó megmozdulásáig *lépésről-lépésre*
halad, *sejtről-sejtre* épít. *Nincs ugrás a természet-
ben!* Az emberiség történelmi és lelki láncolata is
láncszemről-láncszemre épül, láncszemről-láncszem-
re erősödik és él. Nem lehet láncszemeket kinyitni
anélkül, hogy a lánc összefogó ereje és területe meg
no kisebbedne.

Második kötelességünk tehát féltő gonddal és
szerető szívvel gondolni azokat a nekünk drága *kis-
közösségeket*: *családunkat, egyesületünket, iparos
és kereskedő hivatásunkat, egyházközösségünket*
stb., amelyek nélkül erőtlenné válik, ellanyhul, el-
szárad nagy nemzeti közösségünkbe való eleven s
gyümölcsöt termő életünk.

Vezetők, nevelők: halljátok az ígét

Plakátokon olvassuk a jelszokat: *erő, fegyelem,
munka, győzelem!*

Erő jelentheti *a materiális, anyaginak* neve-
zett erőt, az izmok erejét, a vádlik rugalmasságát,
a látás élességét, a váll teherbíróképességét, az új-
jak mozgékonyágát, a szív egészségét stb. Jelent-
heti egy nemzet életéhez szükséges *anyagi erőket*,
erőforrásokat: a búzát, a kukoricát, a burgonyát,
bort, gyümölcsöt, szénát, állatok tömegét, nyers-
anyagforrásokat és nyersanyag mennyiségét: szén,
olaj, vas len, kender, gépek, üzemek, gyárak, ipari
termékek, kereskedelmi kincsek mennyiségét, minő-
ségét, teljesítőképességét.

Erő jelentheti: *a lélek rugalmasságát*, felvevő-
képességét, a lélekszabályozta idegek egészségét és
erejét. Az egyéni lélek és nemzeti lélek nyitottsá-
gát, vágyát és mohóságát az erkölcsi szépségek,
erkölcsi erők, erkölcsi tettek, erkölcsi eredmények
iránt. Jelentheti az *erkölcsi erők kivirágzását*, ter-
mését: meggondoltságban, józan előrelátásban, tü-
relemben, kitartásban, áldozatkészségben, hűségben,
lemondásban, lelkesedésben, ideák iránti hevülésben,
hűségben, szolgálásban, fegyelemben, munkában, tud-
ásban.

Erő jelentheti végül: az emberi *szellem* és nem-
zeti szellem nyitottságát, vágyát és erejét a *szel-*

Nemzeti belső front megszilárdításáért folytatott legényegyleti munka

Még elképzelni is szörnyű volna a nemzet tár-
sadalmának olyaténvaló világnézeti kettészakadá-
sát, hogy más elvért harcoljanak hőseink a *fronton*
és más elvért imádkozzanak az *ithonmaradottak*.
Az otthoni front nem tehet mást, mint minél szí-
lárdabb alapot építeni a külső front alá, minél több
kedvet, örömet, derültséget önteni itthoni szervez-
kedésünkkel, áldozatkészségünkkel, munkateljesít-
ményünkkel a messze fronton küzködőkbe. De egy-
úttal egy másik kötelességünk is van: az egész or-
szág társadalmát *előkészíteni arra a hivatásra*, amely
oly dicsőmultú és oly hatalmastömegű őserővel ren-
delkező nemzetünkre az eljövendő *új Európában*
vár.

Ezt a kettős célt szolgálták mindazok a gyüle-
seink, előadásaink, hangversenyek, amelyeket
szerte az országban tartottunk és meghívásra még
tartani szándékozunk.

KESZTHELY. A nyári tábor alkalmával
Keszthelyen tartottuk első ilyen hangversenyünket
a Legényegylet hatalmas székházában, amely egy-
üttal Keszthelynek legnagyobb diszterme. A Szövet-
ség részéről előadók voltak: *dr. Szerecz Imre* hahóti
apát, *dr. Patton János* pécsi egyházmegyei elnök,
vitész Pintér József központi elnök és a táborban
résztvevő legényegyleti tagok. A Magyar Királyi
Operaház részéről *Bordy Béla*, *Toronyi Gyula*, *Er-
dőssy László*, a Magyar Királyi Nemzeti Színház
részéről pedig *Ujlaky László* és *Koltay Gyula* sze-
repeltek.

BUDAFOK. A budafoki Kat. Legényegylet vi-
lági elnökének, *Romhányi Tivadarnak* buzgó, sike-

lemi életterek felé: az igazság mohó vágya és ma-
radéktalan szolgálata, mindennemű szépség rajongó
szeretete, erkölcsi erők és tények meg nem alkuvó
és töretlen birtoklása és szolgálata és a szentség
isteni szépségének és csodatévő erejének imádságos
vágya és evangéliumi magunkra kopirozása felé.

Napjaink történelmének egén néha már a vég-
kifejlesztés konturjai látszanak, néha meg még sötétebb
fellegek tornyosulnak. Ha valaha szükség volt
egyéni erőre és az egyének összességének a töme-
gének: *a nemzetnek erejére*, akkor ma van rá szük-
ség az utolsó atomerőig. Egészséges és bőséges ma-
teriális anyagi erőre, rugalmas, lelkes és tiszta lel-
ki erőre, a nemzet szellemi életének legszélesebb ha-
táráig munkáló hatalmas erejű szellemi erőre. *A
széteső egyének*, kedvetvesztett emberek, üzletkötő
árulók, mindennemű közösségtől elszakadtak,
mindennemű erőben törpék nemzeti ragály ma, sír-
ások hada.

Nemzet vezetők, közösségek fejei, hazafiak ne-
velői, nevelők nevelői, materiális, lelki, erkölcsi, szel-
lemi erőforrásoknak minden rejtejt kis helyét fel-
nyitva *hősökké magasztosuljatok*, *evangéliumi áldo-
zatokkal szentelődjetek s a teremő és gondviselő
Isten szellemi képmásaként csillagokként ragyogja-
tok elénk*, s a jelen viharaiban, sokszor sötétségében
a mentő, biztató, ragyogó jövő felé bandukoló
nemzettömegek elé.

res rendezésével tartottuk második művészmatinénkat a nemzet belső frontjának megszilárdításáért. A Szövetség részéről *Romhányi Tivadar* budafoki elnök, *vitész Pintér József* központi elnök szerepeltek, a Magyar Királyi Operaház részéről *Szilvássy Margit, Oláh Ferenc*, a Magyar Királyi Nemzeti Színház részéről pedig *Vaszary Piri* és *Naszódi Sándor*. A Korona mozgó hatalmas nézőterét megtöltötte Budafok közönsége, élén a polgármester-helyettesel.

ÓBUDA. Augusztus 9-én az óbudai Kat. Legényegylet alapításával kapcsolatban tartottuk harmadik nemzeti matinéinkat. A Szövetség részéről *vitész Pintér József* elnök, *Lehmann Imre* prefektus, *Forgách Magda* előadóművésznő, *Kálló Ferenc*, a Csepreghy Önképzőkör vezetője, szerepeltek. A Magyar Királyi Operaház részéről *Oláh Ferenc, Szederkényi János, Lajthay Walter*, a Magyar Királyi Nemzeti Színház részéről pedig *Vaszary Piri* szerepeltek. A Korona szálló hatalmas dísztermét megtöltő közönség élén üdvözölhettük az egyházközség plébánosát, képviselőtestületét és az óbudai Kat. Legényegylet régi tagjait.

ÉRSEKÚJVÁR. Szenzációs szabadtéri előadás volt augusztus 30-án Érsekújvár vidéke részére délután, a város részére pedig este. Színre került a szenzációs legényegyleti szindarab: az „Örök fény“, a Központ és a Nemzeti Színház művészeinek szereplésével. Az esti díszelőadás szónokai *dr. Rézler Gábor* polgármester, *Oberth Kálmán* népművelési titkár, *vitész Pintér József* a Szövetség részéről. A darab főszereplői: *Bordy Bella* a Magyar Királyi Operaház részéről és *Toronyi Gyula*, a Magyar Királyi Nemzeti Színház részéről: *Olthay Magda, Ujlaky László, Koltay Gyula, Naszódy Sándor, Palotay István*, a Központ részéről: *Kálló Ferenc, Adamek Lajos* és *Soltész József* és az érsekújvári Legényegyesület tagjai. A darab rendezője: *Raab Antal*, a budapesti Nemzeti Színház rendezője, vezénylő karnagyok: *Szederkényi János* és *Lajthay Walter*. A szabadtéri előadás programjában két nagyzenekar vett részt, kétszáz főnyi kórus és statisztéria.

Napsugár tábor

A központi Napsugarak augusztus 16-án tartották nyári dunai táborozásuk záró értekezletét *Szödliget*en. A táborban megjelentek Pestszenterzsébet-Központ, Rákoshegy és Újpest Napsugarai is. A 10 órai közös szentmise után tartották záró értekezletüket. Az értekezleten az ünnepi beszédet *dr. Jantsits Tibor* miniszteri osztályfőnök, a szödligeti katolikus Legényegylet elnöke mondotta. Gyönyörű szavakkal mutatott rá az eleven napsugári élet fontosságára legényegyleti szempontból. Igazán boldog családi élet az „Isten áldja“-sok részére csak egy Napsugárral együtt képzelhető el. Az értekezlet előadói a Központ részéről *Szászi Éva* elnöknő volt, továbbá *Gerber Alajosné, Horváth Katalin* és *Gorszki Anna* elnöknők. A Központ ifjúsága küldöttségileg képviseltette magát. A küldöttség nevében *Farkas László* másodként köszöntötte az értekezletet. A táborozás résztvevői azzal a biztos tudattal távoztak, hogy ez az értekezlet, amely az összefogás jegyében született meg, nem csak egy új munkaéveknek a kezdete, hanem új és erős Napsugár-köri életé is.

Valahol Oroszországban

„Isten áldja“-s bajtársi szolgálat

Tábori levelek

A Központ nyári „Isten áldja“-s bajtársi szolgálat augusztus hó végével zárult, hogy helyet adjon az őszi és a téli szervezkedésnek. Most ürtik ki hatalmas nagy *gyűjtőtornyot*, melyet az elősarnok közepén állítottunk fel. Egyik rekeszében újságok, folyóiratok, másikkban különféle könyvek, harmadikkban cigaretta, dohány, negyedikben pénz, ötödikben ruhaneműek, hatodikban különféle tárgyak stb. Halomra gyűjtve várja a sok-sok szeretet adta adomány, hogy táborba szállt testvéreinkhez juthasson. Hálásan köszönjük már előre is az „Isten áldja“-s bajtársi szolgálat karszalagos vezetőinek áldozatkész és ennyire eredményes tevékenységét.

Ez az „Isten áldja“-s bajtársi szolgálat azonban nemcsak az orosz frontra terjed ki, hanem azokra a testvérekre is, akik idehaza *kórházakban* és *üdülőekben* pihenik ki a csatatér sebesüléseit, szenvedéseit. Szombat, vasárnaponként bajtársi szolgálat egész raja rohamozza meg a budapesti kórházakat és szanatóriumokat, hogy meglátogassa az ott pihenő testvéreket és kívánságaiknak teljesítéséről és szükségleteiknek beszerzéséről gondoskodik.

Mikor az ország többi egyletei is az „Isten áldja“-s bajtársi szolgálat hasonló megszervezésére kérjük, kérjük egyúttal a bajtársi szolgálat eredményeiről szóló ízves tudósításokat is az Uj Nemesség számára.

Tábori levél.

Ballagi Béla.

Méltóságos Uram! Szeretett Elnök Ur! Nagy elfoglaltságomra való tekintettel csak most van időm arra, hogy meghatóan kedves lapjára válaszolhassak. Büszkeséggel tölt el tudat, hogy legutóbb írott kis cikkem az Uj Nemességben megjelent. Sajnos, a mostani Dokumentum nagy elfoglaltságom nem engedi, hogy véleményem papírra vetthessem és Kolping testvéreimnek szeretett lapunk útján elküldjem, de ígérem, mielőtt időm engedi, írni fogok. Környezetemben élő Kolping fiúk címét közlöm: *Kukoly József* tizedes, tábori posta: 254/09, *Leszó István* örvezető, tábori posta: 254/06. Bizonyára örülni fognak, ha a Központtal felvehetik a kapcsolatot. Tisztelettel kérem az Elnök Urat, hogy az Uj Nemességet elküldetni sziveskedjék, mert eddig még egy számot sem kaptam. Kolping fiúi szeretettel üdvözlö: *Ballagi Béla*.

Tábori levél.

Seregélyes János honvéd.

Messze távolból gondolok e pár sorban rátek és ismeretlenül is legényegyleti szeretettel köszöntlek mindannyiokat. Muszka földről küldöm e soraimat a Szövetség minden tagjának és az egylet szeretett Atyjának. Már hosszú ideje, hogy elszakadtam a családiás együttestől, hogy hazánk iránti kötelességemet szívvel-lélekkel teljesíthessem. Azok az aranygagszágok, melyek szeretett Elnök-Atyánk ajkairól elhangzottak, marandandó emlékként élnek ma is szívemben. S azok az órák, amelyek a tudást voltak hivatva bennem kifejleszteni, itt a tábori életben is meghozták a maguk gyümölcsét. Most itt járok messze idegenben az egyik kedves tag barátom által hozzám juttatott Uj Nemességet boldogan szívemhez szorítva. Tele van a szívem, eszem és fantáziám tapasztalatokkal és mondanivalókkal. Bár csak mielőbb hazakerülhetnék hozzátok. Ez a végelát-

hatalatlan hatalmas ország milyen szomorú emlék és tanulság lesz részünkre. Kiölték az Isten-Atyát az emberek szívéből. Kipusztították a szív és lélek szeretetét és mi látjuk ennek szörnyű eredményeit. Isten őrizzen meg bármely nemzetet attól, hogy hasonló sorsra jusson! Amerre most mi magyarok járunk, mindenütt felállítjuk a keresztet és a kettős keresztet a hármassal. Ott díszlenek ezek most minden állomáson, hogy tanuságot tegyenek hitünkről és a jó Isten sok-sok kegyelmét esdjék le számunkra, a harcolókra és szeretett magyar hazánkra. Az Új Nemességgel együtt masírozva, szeretettel köszöntlek mindannyiokat. Legyen munkátokon a jó Isten áldása. Ti se engedjétek, hogy hitetek és szeretetetek megrendíthető legyen. A mult héten járultunk Isten oltárához és részestülünk szent áldozásban, hogy további nagy küzdelmünkben Istenbe vetett hittel és reménységgel megállhassuk a helyünket. Sokszor mondogatom itt is jelszavunkat: „Krisztus és én, mi ketten együtt masírozunk!” Szeretettel küldöm e sorokat.

Tábori levél.

Kondrát Ferenc dékán.

Drága jó Pintér Atyám! Hosszas nekikészülődés után elindultunk Pestről és vagy tíz napi vasúti utazás után megérkezünk állomáshelyünkre. Időről-időre küldök magamról hírt és beszámolót, amennyire lehetséges. Tegnap érkezünk és végtelen nagy örömömre egyik legényegyleti bajtársammal kerültem össze egy szazadba. Pestszentkereszt-Pacsirtatelepről való. Ő kint van már november óta. Étkezés meglepően jó, csak egyes, nagyon erős dohányosok részére kevés a cigaretta. A fiúknak szíveskedjék üdvözetemet átadni.

Tábori levél.

Rusvay Imre honvéd.

Szeretett Elnök-Atyám! Június 19-én keltezett kedves lapját július 10-én kaptam meg. Ez is igazolja, hogy orosz földön lassan jár a posta. Sokkal jobban lehet örülni ilyen körülmények után érkezett lapoknak, mint egy kirándulási társaságnak. A mielőbbi viszontlátás reményében Kolping fiúi szeretettel vagyok . . .

Tábori levél.

Rosta János honvéd.

Szeretett Elnök-Atyám! Lapját megkaptam, melynek nagyon megörültem. Megörültem annak, hogy nem feledkezett meg rólam az egyesület nevében. Szépen köszönöm, hogy még a fiúknak is felolvasta csekély tábori lapomat. Nagyon megörültek az ittlévő egyesületi fiúk, amikor felolvastam nekik a levelezőlapot. Már egy éve, hogy az ország határán túl védjük szeretett hazánkat, de azért töretlen erővel álljuk meg mindenben és mindenütt a helyünket, ahová csak bennünket állítanak. Reméljük azonban, hogy most már nem sokára viszontláthatjuk egymást. Sok mindenről fogunk majd az otthoniaknak beszámolhatni. Most zárom soraimat a messze távolból. Katonaszerencsét! Szébb jövőt!

Tábori levél.

Makádi Károly.

Méltóságos Elnök Ur! Szeretetteljes levelét megkaptam. Olvasom belőle, hogy az egész országban szerető kurzusokat és gyűléseket rendeznek, hogy előkészítsék a mai ifjúságot arra a hivatásra, amelyet az isteni gondviselés nekik új Európában szánt. Remélem, hogy munkájukat teljes siker koronázza. Mi kintlévők ígérjük viszont azt, hogy a mi munkánkban se fognak soha odahaza csalódní, úgy, amint eddig se csalódtak. Kérem a jó Isten áldását mindannyiuk munkájára! Testvéri szeretettel,

Nyári táboraink

Három alkalommal szálltunk nyári táborba. Egerszer Keszthelyen, a Balaton „fővárosában“, kétszer Budapestben. A balatoni tábor volt a leglátogatottabb. Majdnem százan vettünk rajta részt. Ugylátszik a pesti táborok sokféle látásával, főleg a Szent István-napi eseményekkel zavarják a táborba szállók összeszedettségét. Július elején tartott hét nap balatoni táborozásunkon dr. Szerecz Imre hahóti apátplébános, Schneider Ferenc esperesplébános, dr. Patton János pécsi egyházmegyei elnökkel az élen a főtisztelendő elnök urakon kívül vagy 80 dékán, dékánjelölt barátunk vett részt. A tábor parancsnokságát dr. Patton János pécsi egyházmegyei elnök úr volt szíves vállalni. Rajta kívül előadók voltak a Szövetség részéről vitéz Pintér József elnök és Lehmann Imre prefektus. Miután dr. Szerecz Imre apátplébános, keszthelyi elnöknek és Benke Lajos másodelnöknek itt is hálás köszönetet mondunk sok-sok szeretetükért és támogatásukért, különös hálával és szeretettel kell megemlékezni Sakrak Mihály igazgató úrról és kedves feleségéről, akik nagyszerű elszállásolásról és elsőrendű kosztról gondoskodtak hatalmas internátusukban. Az előadások délelőtt, délután tartottak, a szabadidőt látogatásokra, kirándulásokra (Hévíz), legnagyobb részt pedig a Balaton hús habjaira fordították a hallgatók. Legnagyobb részük egy hétig maradt Keszthelyen. A táborozás tehát nemcsak kiképző kurzus volt legényegyleti vezetők részére, de egyáltalán a nyári szabadidőnek is legkellemesebb és leghasznosabb eltöltése.

A budapesti két táborozásra, melyek közül egyiket július közepén, a másikat pedig Szent István-napja előtt rendeztük, szintén kb. 100-an jelentkeztek. A hallgatók egy részét a Központ internátusában, legnagyobb részét pedig a székesfőváros iskoláiban helyeztük el. A Nemzetközi Vásár, Szent István-napi mozgalmak, meglehetősen kifárasztották hallgatóinkat, úgyhogy a táborozás tartama alatt nem sokat pihenhettek.

Új tithácunk Csongár József

Az Országos Központi Katolikus Legényegyletben az alapszabálynak megfelelően két esztendeig teljesített lelkes, áldozatkész és eredményes dékáni szolgálatot Csongár József barátunk. Dékáni tisztségéből, de nem az egyesületből való távozásakor kegyelmes Püspök Atyánk kinevezte őt a Központ tiszteletbeli titkárává a következő levelet intézvéen hozzá: „Nagylagos Csongár József úrnak, Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20/22. A központ jelentéséből olvasom, hogy a dékáni állásban az alapszabály szerinti két évi időtartamot kitöltvén, kérte dékáni állásától való felmentését. Vitéz Pintér József elnök úr jelentéséből tudom, hogy ezen két esztendő alatt sok-sok belső és külső nehézség és veszedelem közepette szívósan, hűséggel és ok áldozattal szolgált az egyesület javát, minden ügyét. Midőn ezt a lelkes munkát a magam részéről is megköszönöm és a felmentést megadom, egyben az Országos Központi Katolikus Legényegylet tiszteletbeli titkárává nevezem ki. Egyébként munkájára a jó Isten áldását kívánva vagyok: Meszlényi Zoltán c. püspök s. k. Esztergom, 1942. VI. 10.”

Midőn Csongár József barátunkat itt is az egész legényegyleti gárda nevében hálás szeretettel köszöntjük, központi szolgálata mellett örömmel és szeretettel iktatjuk be az Új Nemességnek és rajta keresztül a Szövetségnek szolgálatába.

CSEPREGHY TÁRSASÁG

*Jelentsük be kiváló tagjainkat és egyletünk barátait
a Csepreghy Társaságba*

Október elején tartja a *Csepreghy Társaság* első díszgyűlését. Felkérjük tehát elnökeinket, dékán barátainkat, egyesületeink választmányi tagjait, jelentsék be sürgősen a Csepreghy Társaságba való felvételre azokat a fiatal tagjainkat, egyleteink támogató barátait, községünk, városunk iparostársadalmából kifutott nagyjait, kiket alkalmasnak tartunk erre a tisztségre és viszont, akik örömmel jelentkeznek tagul.

A *Csepreghy Társaság*, hogy minél eredményesebb munkát tudjon kifejtési, *szakosztályokra* oszlik és két főcsoportra. Az egyik csoport: *ifjúsági csoport*. A másik: *öreg-tagok csoportja*. A *Csepreghy Társaság* az ajánlottakat vendégtagul, rendes tagul, pártoló tagul, alapítványi tagul vagy védő tagul választja meg. Az ifjúsági csoportba legelső sorban fiatal egyleti tagjaink jelentkezhetnek.

A *Csepreghy Társaság* munkáját a következő szakosztályokban végzik: 1.) Tudomány. 2.) Művészet. 3.) Szociológia. 4.) Nemzetpolitika és társadalomtudomány. 5.) Iparpolitika és kereskedelem területén. Az első szakosztályhoz tartozik mindaz a tevékenység, amelyet hitélet területén fejtünk ki. A második szakosztályhoz tartozik a szépirodalom, vers, regény, elbeszélés, színpad stb. A harmadik csoportba tartozik mindaz a tevékenység, amelyet akár elméleti, akár gyakorlati úton szociális téren kifejtünk. Negyedik csoportba tartozik

mindaz a tevékenység, amelyet a hazaszeretet területén, magyarság érdekében, nemzeti jövőnk érdekében, népi területen fejtünk ki írásban, szónoklatban, tettekben. Az ötödik szakosztály speciális kisipari területen és a kereskedelem területén mozog és felőlel minden e területről való tevékenységet.

Nézzünk körül tehát egyleti életünk területén és keressük ki mindazokat a tagjainkat, egyleteink jóbarátait, kik már valamelyik fentebbi területen *kifutották magukat*, hírt, nevet szerezvén tevékenységükkel. Megkérdezzük után pontos adatait s tevékenységi területük és eredményeik közlésével *jelentsük őket* be tagul a *Csepreghy Társaságba*. Az ifjúsági csoportba való felvételhez szükséges, hogy az egylet elnöke és a dékánja együttesen küldjék be ajánlataikat valamelyik tagról. Az egylet felnőtt tagjai sorából, pártoló tagjai sorából a fentebbi téren kiváló teljesítménnyel rendelkező barátaink ajánlásához két választmányi tagnak ajánlása szükséges. Ha községünk vagy városunk kimagasló polgárai közül akarunk valakit ajánlani, az ajánlattételhez az egylet elnökének és egy választmányi tagjának ajánlása szükséges.

Szerezünk egyleteink tagjai közül községünk, városunk polgárai közül minél több tagot a *Csepreghy Társaság* számára. Mindegyike hűséges és fáradhatatlan támasza lesz magának a legényegyletnek is és a legényegyleti gondolatnak.

Színpad-szolgálat

Megjelent legújabb szindarabunk Csepreghy életéről — „Örök fény” szabadtéri előadása

Csepreghy Ferenc, az egykori asztalos segéd, az esztergomi katolikus legényegylet egyik alapítója, az Országos Központi Katolikus Legényegylet dékánja törékeny testtel, de töretlen akaraterevével s nagy tehetséggel az egykori Népszínház titkárságán és felejtetetlen szindarabjain keresztül a *nemzet-halhatatlanjai* sorába küzdötte fel magát. Most van születésének századik évfordulója. „*Többre születtem*” címe annak a szindarabnak, melyben *Toronyi Gyula* ragyogó színéssel állítja élénk *Csepreghy Ferenc* sorsát mindnyájunk okulására s a legényegyleti munka dicsőségére.

1. Új munkaévünk beálltával az ősz folyamán *legelső ünnepélyünk* legyen: *megemlékezés Csepreghy Ferencről*. Az ünnepély fő számai: a) Ünnepi beszéd. b) Szavaltat *Csepreghy költeményeiből*. c) Szindarab *Csepreghy életéről* — a Központ kívánatra, minden egyesületnek megküldi. Iktassuk tehát új darabunkat: „*Többre születtem*”-et egyleti színműtárunkba. A sok lityi-fityi darab, operettek helyét adjuk legelső sorban ezt a hozzánk méltó, rólunk szóló darabot: a „*Többre születtem*”-et. *Nevelődjünk* mi magunk is a darab útján és *neveljük* vele közönségünket. A legényegylet-

nek ez a társadalmi hivatása. Járjunk el az *egész országban egyöntetűen*. Adjuk elő legújabb szindarabunkat: „*Többre születtem*”-et.

2.) Második szenzációs újdonságunk „*Örök fény*” című legényegyleti szindarabunk átírása *szabadtéri előadásra*. Bemutatója augusztus 30-án Érsekújvárott. Alkalmas 10—20.000 főből álló közönség részére. 200 tagú kórus és statisztéria. A tavasz végén volt az „*Örök fény*” (Orosz pokol) című darabunk bemutatója a Városi Színházban. Azóta már megjárta útját vidéki városainkban s most, mint nagy *szabadtéri szindarab* mutatkozik be. Ha valahol vidéki egyleteinkben még korai ősz folyamán szabadtéri színpadon be akarják mutatni, örömmel állunk rendelkezésére. De ha már a szabadtéri bemutatás a jövő esztendőre marad, legalább az „*Örök fény*” színházi formáját mutassák be mielőbb egyleteinkbe. A darab tartalma a spanyol nemzeti mozgalom küzdelme az orosz pokollal. Napjaink legaktuálisabb darabja. Végig egy sekrestyében játszunk a darab, úgy, hogy sok színpadi díszlet nem kell hozzá. Ami kell, az egyleteinknél kéznél van. Mutassuk be tehát egyöntetűen az *egész országban* mielőbb az „*Örök fény*” című szindarabunkat. *Karácsonyi szindarabként* is előadható, mert a darab pont karácsony éjjelén játszódik le.

Mind a két szindarab az *Új Nemesség Műsorközpontjánál* rendelhető meg.

CSONGRAD. (Váci egyházmegye.) Július elején tartotta a **Csongrádi Katolikus Legényegylet** szezonzáró táborfüzét a Csi. L. E. sportpályáján, hová már messziről csalogatta a közönséget daloló honvédek és vidám iparoslegények messzehangzó éneke. Az égen millió és millió csillag már ránk mesolygott, amikor végre felcsapott a láng, hogy világítson és melegesse az emberek szívébe: mit jelent most is **magyarnak lenni.** A csongrádi katolikus legények valóban megmutatták, hogy nem volt hiába a közönség bizalma. A tárogató édes-űs melódiája mellett a legényegylet zenekara és mükedvelő gárdája megmutatta, hogy mit tud és akar is mindig jót, nemeset és lebilincselőt adni. Ezek a dalos lelkiüetű vidám ifjak kitörülhetetlen emléket hagytak mindnyájunkban. A legények közül nem tudunk és nem is akarunk senkit sem kiemelni, minden díesőség legyen a Csongrádi Katolikus Legényegylet, mert hiszen ezt a munkát csak olyan egyesület tudta megvalósítani, ahol mindenki testvér és a vezetőség valóban izzó katolikus és önzetlen és talpig magyar. Hiszen mindenki tudása legjavát adta. A megrendezés fáradtságos munkáját **P. Kiss József** ferences atya egyházi és **Fáy József** világi elnökök végezték. Fáradtságot nem ismerve mindenütt ott voltak és megmutatták, hogy jó kezekbe van a csongrádi

katolikus ifjak vezetése letéve. Dícséretüket a közönség adta, amikor hazafelé indulva azt mondotta: Báresek minél többször rendeznének ilyen nagyszerű estét! Reméljük: a vox populi vox Dei lesz! A Csongrádi Katolikus Legényegylet ez alkalommal is őszinte szívvel mond köszönetet a Csongrádsövényházi Armentesítő Társulat nagytekintetű Igazgatóságának, **Kiss János** műszerésznek és a sok névtelen adakozónak, amiért adományaikkal erősítették azt a köteléket, ami a hazáért harcoló testvérek és az itthonmaradtak között elszakadhatatlanul fennáll. A táborfüz különben **249.51 P** tiszta jövedelmet hozott a honvédek javára, ami rövid úton a magyar Vöröskereszt útján a harctéren harcoló csongrádi honvédeknek jutottatnak.

DUNASZERDAHELY. Hétfőn, június 11-én este tartotta évi rendes közgyűlését a dunaszerdahelyi Kat. Legényegylet saját székházában a tagok nagy számának érdeklődése mellett. Ebből az alkalomból nem lesz érdektelen megemlítenünk, hogy ez a kitűnő munkát végző egyesület több mint ötven esztendővel ezelőt alakult **Seiff Kálmán** iparosmester kezdeményezésére. A közgyűlés igen lelkes hangulatban folyt le a tagok állandó éljenzése és tetszésnyilvánítása mellett, mert hisz ezen a közgyűlésen bizonyult be, hogy az elmúlt esztendő eredményekben milyen gazdag év

volt. Az egyesület a szomorú megszállás ideje alatt is a „Mükedvelő Gárda” mellett egyik igen fontos tényezője és mentsvára volt a magyar kultúrának, s célja azokban az időkben nemcsak azoknak az eszméknek a megvalósítása volt, amelyet Kolping hirdetett, hanem a szükség parancsolta cél is: magunkért, magyarságunkért. Ezt iparkodott is megvalósítani színelőadások, kultúrelőadások, versenyei stb. rendezésével igen szép eredménnyel. A cseh időkben a legényegyletben nemcsak katolikus és iparos kari munka folyt, de izigvérig magyar munka is. Összetömörítette a helyi iparostársadalmat, s az eredmény anyagiakban is szép volt: saját házat vásárolt magának, saját otthonában folytatta nagyszerű működését. Az egyesület ma tisztán, minden adósság nélkül folytatja nemes munkáját.

Öröm volt hallgatni a vezetőségi tagok beszámolóját. Az elnöki megnyitó után, melyet **Malis István** egyházi elnök tartott, **Ludik József** titkár, **Garai József** dékán, **Balázszy Károly** pénztáros és **Csibrey János** könyvtáros számolt be mindegyik a saját hatáskörébe tartozó tevékenységről.

Megtudjuk ezekből a jelentésekből, hogy az egyesület február 25-én tartotta szokásos farsangzáró estjét, mely a farsang legsikerültebb mulatósága volt, nov. 23-án előadta a „Harang” c. háromfelvonásos színművet

Balaton táborunk viszhangja

Méltóságos Elnök Atyám! Már közel egy hónapja, hogy a *Keszthelyi táborozáson* résztvettem. Az ott töltött npek felejthetetlenek, épp ezért ezúton is köszönetemet fejezem ki, hogy az Elnök Úr vezetése alatt álló Legényegylet alkalmat adott egy léleekben is gazdagító táborozásra.

Az idő halad, de bennem az ott szerzett talentumok mindjobban érlelődnek és mindég világosabban áll előttem a Legényegylet nagy célja. Nem is hittem volna, hogy az a három nap ilyen nagy hatással lesz reám. Eddig is híve voltam a Kolping-eszmének, de most újabb erőkkel gyarapodva hirdetője is akarok lenni Krisztus szociális királyságának. A katolikus iparosifjúság nagy része tévúton jár és nem értékeli a komoly segítséget. A Balaton hullámai is terjednek, éppúgy a Legényegylet felvilágosító tanításának is terjednie kell. Erősen hiszem, hogy mi, akik résztvettünk a keszthelyi táborozáson és hallgattuk a lélekgazdagító előadásokat, valamennyien dolgozunk a közös célt: az ifjú iparosnemzedék üntudatra ébresztéséért.

A balatoni szép napok elmúltak és mi dolgozunk az élet különböző helyein. A szórakozások csak emlékként tűnnek fel, de az ott kapott tanítás, üntudatraébredés és munkakedv, mint eszközök, velünk dolgoznak és a munka gyümölese *saját boldogulásunkon keresztül a szebb magyar jövő lesz.*

A Balaton hullámai, legényegyleti táborozás: ezt a kettőt soha sem feledem.

Kolping szeretettel üdvözlöm az Elnök Urat.

Mikola György

a satoraljai görökatolikus legényegylet II. dékánja.

Krisztus szociális Királysága jöjjön! el a Te országod.

A múlt megoldjuk, a jövőt kiharcoljuk → És helytállunk mindenütt.

igen szép erkölcsi és anyagi sikerrel. A tagok vallási élete is kielégítő volt. Szent József napján testületileg vettek részt a tagok a húsvéti szentáldozáson, a bérnálás rendezésében is derékasan kivették részüket. Két tag lelkigyakorlaton is vett részt, a szobi lazarista kolostorban. Szeptember 17-én részt vettek a jubiláló somorjai testvéregyesület 55 éves jubileumán, melyen az egyesület 14 taggal képviseltette magát. Április hónapban sak- és biliárd versenyt, szeptember 15-én pedig kugliversenyt rendeztek. Az egyesület belső élete a hetigyűlések keretében a többi évektől eltérőleg sokkal lendületesebb volt, mint azelőtt, melyet fokozott a jól kidolgozott munkaprogramm pontos betartása. Az egyesület kéthetenként szabadelőadást rendezett. **Malis István** egyházi elnök vezetése alatt. Az elmúlt évben alakította át az egyesület helyiségeit is úgy, hogy most egy nagyterem áll rendelkezésre, amely mulatságok rendezésére is alkalmas. Oktató és szórakoztató filmeket is adott az egyesület a tagok tanulása és szórakoztatása céljából. Az elmúlt évben alakult az egyesület zenekara is, amely élén a kitűnő **Madarász Vince** karmesterrel, igen jól megfelelt céljainak a táncdélutánok rendezésénél. Az elmúlt évben biliárdasztalt is tudott venni az egyesület és több beruházási tárggyal gazdagította az egyesületi vagyont.

A könyvtáros jelentéséből tudtuk meg, hogy a Legényegyletnek több mint ezer kötet könyve van, s hogy a tagok szorgalmasan művelik magukat ennek használatába. Részt vett az egyesület az elmúlt év folyamán Dunaszerdahely minden vallási és kulturálmegmozdulásában is. Az egyesület tehát igen szép munkát végzett, a kitűzött céljainak megfelelően minden igyekezettel azon volt, hogy maradéktalanul meg is valósítsa ezeket a célokat, hogy ezáltal lehetővé tegye Dunaszerdahely keresztény magyar iparos ifjainak vallásos, kulturális és továbbképző nevelését.

ÓBUDA. (Esztergom főegyházmegeye.) Augusztus 19-én zajlott le az Óbudai Katolikus Legényegylet újjáalakítása. A Szövetség nevében **vitéz Pintér József** elnök mondotta az ünnepi beszédet s adta át az újjáalakult egyesületeknek eddig a

Központban őrzött három gyönyörű régi zászlóját, megható ünnepség keretében. A zászlóra a szalagokat felejtethetetlen szép jelenet közben **Hoffbauer Irma**, a már régen elhunyt volt óbudai elnök testvérhuga és a volt zászlóánya leánya továbbá **Stein István** alapító tag, nemkülönbön **Szolnoky László** és **Zánthó Sándor** régi tagok kötötték fel. **Kranarics Mihály** az óbudai legényegyleti ifjúság nevében mondott köszönetet a lélekbemarkoló ünnepségért és tett ígéretet a legényegyleti eszme diadalravitelére. Óbuda plébánosa: **főt. Leiner Mihály** közvetlen szavakkal köszöntö meg a Központ elnökének a fel-emelő ünnepséget és ígérte meg atyai támogatását az újjáalakult egyesületnek. Vezérünk: **Krisztus** nevében és **Szent József** pártfogása alatt bocsájtjuk útnak immár 83 éves egyesületünket abban a hitben és reménységben, hogy nyolc évtizednek befektetett és beímadkozott munkája a ráánk köszöntő új magyar jövőben meghozza méltó gyümölcsét.

SÁTORALJAUJHELY. GK. legényegyletünkben értesítem az Új Nemességet, hogy az elmúlt hét folyamán **Barna Béla** tüztérizedes Kolping testvérünk, aki „valahol Oroszországban” harcol, a Vöröskereszt bajtársi szolgálata útján eljegyezte jóvendő házastársul **Horváth Jolika** sátoraljaújhegyi leányzót. Valamennyien sok szerencsét kívánunk! **Mikola György.** II. dékán.

SELLYE. (Pécsi főegyházmegeye.) **Bary István** cipőkereskedő, a selyeyi legényegylet volt népszerű dékánja, jelenleg pénztárosa, eljegyezte **Szamosvölgyi Gizellát**, Nap-sugár leányklubunk tagját. Az Új Nemesség nevében is örömmel és szeretettel gratulálunk.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rotenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: **vitéz PINTÉR JÓZSEF.**

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp. VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.

VESZPRÉM. (Veszprémi egyházmegye.) A Veszprémi Katolikus Legényegylet augusztus 9-én jól sikerült és nagyszabású **honvéd kivánság-hangversenyt** rendezett a Petőfi színházban az orosz határen küzdő honvédek javára. A megnyitó beszédet **László Dezső** az egyesület világi elnöke mondotta, míg a műsort bevezető „Hiszekegy”-et a **Levente zenekar** játszotta nagy felkészültséggel. Petőfi „Magyar nemzethez” c. versét **Kiss Károly** szavalta. Majd a leventezzenekar játszotta az „Ejtőernyős indulót”. A **Szent László** énekkar **Pausz Rezső** karigazgató vezényletével hawai dalokat adott elő, majd a veszprémi öreg Keristák adtak elő mókás jeleneteket. **Pásztori László** a fronton harcoló legényegyleti tagok kivánságát énekelte. A szépen összeállított műsoros hangversenyt a leventezzenekar Himnuszra fejezte be. A műsor összeállítója **Merhalla Imre** másodékkán érdeme, aki fáradságot nem ismerv dolgozott, hogy ez a szép és nagyszabású hangverseny erkölcsileg és anyagilag is minél jobban sikerüljön. **Bánki Ferenc** jegyző.

ZENTA. (Kalocsai főegyházmegeye.) A helyi hatalmasságok által szerkesztett és már régen idejétmúlt alapszabályok helyett régi egyleteink közül mind többen vezik át a Központ alapszabályait és lépnek be, mint fiókegyesület a Központ kötelékébe. Ugy a Nagyméltóságú Püspöki Kar, mint a m. kir. Belügyminiszter Úr is ezt az alapszabályt hagyta jóvá az alakítandó katolikus legényegyletek számára. Legújabbban legényegyleti és magyar munkájáról híres **zentai egyletünk** lépett be a Központ kötelékébe. A Püspök Úr ónagyméltóságának és az egész Központra nevében már itt is igen nagy szeretettel köszöntjük és öleljük keblünkre az egész zentai egyletet, annak kiváló és derék tisztikarát és minden tagját. Itt közöljük le szövetségi egyleteink részére is zentai egyletünk szeptember 20-án tartandó nagy ünnepségét, amikor is a város háziezrede részére a Legényegylet nagy ünnepség között nyujt át gyűjtésből elkészített gyönyörű zászlót.